

ירחון תורני הלזה הופיע בעיר סאטמר שנות תרצ"ו, בעט ששימש ברבנות כ"ק
אדמו"ר הגה"ק רבינו יואל מסאטמאר זצלה"ה, והופיע ע"י הרה"ג מווד"ר
שמעאל שווארץ זצ"ל בן בנו של הקול ארי זצ"ל, והי' בן בית אצל רבינו ה"ק ולא
עשה שום דבר קטן או גדול בעיר בלחתי הסכמת רבינו זצ"ל

לאפרשי מאיסרי

להתודע ולהגלוות להעומדים על הפוקדים להשגיח בענייני ניקור כי השמנונית שעל הכבד
הוא אסור מדין חלב גםור דמלבד מה שמכואר בספרי ניקור דבאותו צד שהمراה תלוי בה
חלב הדבק שמדובר חלב של יותר שבקיבה אסור, עוד נשרש ונצמד מחלב שעל בית
הcosaות שהוא השמלה שקורין פרוסה שאסור ועונש כרת ר"ל, ויען כי הכותב דיבר
עם איש מגיחים ולא חלו ולא הרגישו שיש שום איסור בשמנונית
הכבד אפי' מטעם הא' ומילתא דשכיהה שהנשים לוקחים מהדקות הריאה והכבד
מחובר כמוות שהוא ולאו כו"ע דין גמירי ע"כ צריך לעורר ולהזuir ע"ז להסיר המכשלה
זואת מקרב ישראל, עוד צריך להזuir על מה שקרוב להפסד بما שכיהה שבחריאות מן
הדקות נשאר שם מהחצר הכבד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרוונים וקרום א' לצד הכבד
אסור משום חלב הקרב המונח עליו ובקל יכולם לבוא לידי מכשול בזה מהמת כי שכיהה
AMILTA ולאו כו"ע דין גמירי, ע"כ חוב על המשגיחין לקיים מaż"ל חזקה על חבר שאינו
מושיא מתחת ידו דבר שאינו מתקן, גם בעניין הכבד הלבן הנקרוא וויסע לעבר שמכואר
בספרי הניקור שלא לבשלו מחתמת חוטי הדם המרובין בה כי אם לנקרו תחלה ואח"כ
לצלותוadam נשאר איש חוטי דם, נראה משאב שאיב ואח"כ מי שרוצה לבשלו הרשות
בידו, והנה הרבה טבחים מוכרים זאת בשם גראשיצל או פרעוזיל בלי שום ניקור ובלחתי
הודעה להבחן בין צלי לבישול ע"כ גם בזה החשוב על המשגיחים שתיתנו עיניהם עינה

פקיחא להשגיח ע"ז.

ל'קט

שנה ו' נילין ב'

שנייה

לאחריש

— סימן י"ט —

ל'חתוּודע ולהלlot להעיטדים על הפקודות להשניה בענייני ניקוד כי השמנויות שלל הכבד היא אסורה מרדן חלב גמור דטלבד מה הוא חלב של בספרי ניקור דבאותו עד שהמרכה תלוי בה הלבן הרבוע שוכן הוא חלב של יותר שבkickiba שאסורה עור נשרש ונעצד שם מחלב של בית הכוויות שהוא ע"ז השטלה שקורין פרוטק שאסורה וענויש ברת ריל, ויען כי הבוטח דיבר ע"ז איזה שמניות ולא חלו ולא הרינוישו שיש שם איסור בשמוניות הכבד אף' טעם הא' ומילחה דשכיהו שתנשיות ליקחין תדקנות הריאה והכבד חוחבר בטעות שהיאו ולא כו"ע דין נסרי ע"ז ארין לעורר ולהזהיר ע"ז להסידר הטעשלה הווא מקרב ישראל, עור ציריך להזהיר על זה שארבו לפסוד כתה ששביחיה שבחהו איזה מן הרקיות נשארא שס מהצעץ הנכבד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרטיסים וקדושים א' שלעד הכבד אסורה משום חלב הקרב המונח עלייו ובקלין לבוא לידי מכשול בו מהתם כי שכיהה טילהו ולאו כו"ע דין נתמי', ע"ז חוכ על המשנויות לקיים מążוויל הוקה על חבר שאינו מוציא מה' דבר שאינו טהירין, נס בעניין זכבוד הלבן הנקרוא וויסע לעכער טביביאר בספרי ניקור שלאל' לבשלו טהנת' הוויי הדם הטרובין בה כי אם לנקרו ה才华 ואח'ך לאצלויהם דאס נשאר איזה הוויי דב', נורא טשאב שאיב ואח'יכ ט' שרווצה לבשלו הרשות בילו, והנה הרכה מכח'ם בובירין זאת בשם נראשיאל או פרעולי בל' שוט ניקוד וכבלתי הדרעת להבחן בין צלי' לבישול ע"כ נס בזה החזון על המשנויות שניתנו עיניהם עינא פקחיה להשניה ע"ג